

ניו-יורק - קונאקרי - 2:1

נאקרי, בירת גינאה המשוחררת. הוא העלה את התוצאה ל-2:1 לרעת ישראל. היה זה מאורע מביש ומשפיל במיוחד. שלמה הילל, ספרדי חייכני ואהוד, לשעבר ח"כ מפא"י ועתה שגריר ישראל בגינאה, הוזמן להיות נוכח בוועידת ארגונים אפריקאסיאטיים. היתה זאת הזמנה שיגרתי, מן הסוג שנשלח לכל הדיפלומטים במקום. הוא בא.

הוועידה לא היתה ממשלתית. השתתפו בה ארגונים לאומניים ושמאלניים מכל רחבי דרום-מזרח אפריקה. היתה זאת אחת מן הוועידות הרבות המתכנסות לאחרונה באפריקה, כדור-רימישחק בתחרות הסמויה בין מנהיגי היבשת — עבד אלנאצר בקאהיר, אקדומה באקרה, טורה בגינאה, אמבויה בקניה — על כתר המנהיגות הכל-אפריקאית. ועידה זו נועדה להאדיר את שמו של סקו טורה, הנומניגה הלאומני-שמאלי של גינאה.

רק התאספו הצירים, כאשר שמו הערבים לב לנכונותו של הדיפלומט הישראלי. הם שלחו את המשלחת הפלסטינית ליושבראש הגינאי, בטענה כי סילוקו. הגינאי, נציגו של סקו טורה, נענה לבקשה. לפי התואר הערבי, נדרש הילל שלוש פעמים להסתלק, קיבל את הדין המביש רק בפעם השלישית. היתה זאת סטירת-לחי. הילל קיבל הוראה למחות מיד באזני סקו טורה. הלה התחמק בטענה שאינו יודע דבר, וכי יערוך חקירה. אך בינתיים כבר קיבלה הוועידה החלטת, שי השמיטה את הקרקע מתחת לכל סנטימט פרו-ישראלי במקום. ההחלטה הוכירה את תמיכת ישראל באו"ם בפיוץ האטומי שי צרפתי באל-ג'זירה. המשלחת האלגירית, שי תפסה מקום של כבוד בוועידה, לא היתה זקוקה אף לתכונות. היא ידעה כי יש ראל הצביעה גם נגד שיחורו אלגיריה.

★ ★ ★

0:1 — המשחק בוטל

תוצאה של 2:1 היא תוצאת-כבוד במיגרש בו סימנה המדיניות הישראלית עד כה את רוב המשחקים ללא כל שער לזכותה. אך לא היתה זאת תוצאה מעודדת. כי היה הבדל גדול בין הנצחון הישראלי לבין שני כשלוניות. הנצחון הושג על רקע של קילקול היחסים בין אמריקה והערבים. במקרה הטוב ביותר, יקל על ישראל להקט את יחסיה עם אמריקה. ואילו שני הכשלוניות ננחלו על רקע של יחסי ישראל-אפריקה. בשבוע בו מלאו חמש שנים לוועידת-באנדונג ההיסטורית, שי ציינה את הפיכת האפריקאסיות לגורם בינלאומי ממדרגה ראשונה, הופגן שוב כי צעדי ישראל מבילים לגיתוק מוחלט ממחנה זה. כמה מדינות אפריקאיות מוכנות לקבל בשקט סעד וכסף מישראל — אך אף לא אחת מהן מוכנה להודות בה בגלוי ובפומבי עם ישראל בוועידה המדינית. מעשיה של ישראל — בדרום-אפריקה, באלגיריה ובאל-ג'זירה — הופכים הודות כזו כמעט לבלתי-אפשרית. אולי היה זה סמל כי שבוע ספורטאי זה נסתיים בידעיה ספורטאית ממש: ביטול מישיבת-הכנסת בין נבחרות ישראל וגאנה, שהיה צריך להערך ברמת-גן ביום-ההוא. הגנאים הודיעו שלא יבואו. הם עמוסים.

היא חד-משמעית:

מפקח-כללי שלבו אינו שלם עם החלטת בית-המשפט העליון, ואין מצפוניו גות' לו לבצע — חייב להתפטר ולפנות את מקומו לאדם שלם עם החוק.

מפקח-כללי הסבור כי אין זה נעים לבצע את החוק בניגוד למה שנראה לו כדעת הקהל — חייב להתפטר ולפנות את מקומו לאדם המוכן לשאת בקרבן זה.

מפקח כללי המגיע למסקנה כי הוא ועוזריו אינם מוכשרים לעי מוד פפקיד שבית-המשפט העליון של המדינה מטיל עליהם — תפקיד הקשור עם העקרון המקורי דש ביותר של מדינת-החוק — חייב להתפטר, ולפנות את מקומו לאדם המוכן לבצע את החוק.

מאז ירש את מקומו של קודמו ביש-המזל, נהנה המפקח הכללי של המשטרה מיחס ציבורי חיובי למדי. מוטב שיחזור בו בפרשה זו ויבטל את בקשתו המדאגה, תחת לאבד יחס זה.

בלתי-נעימה. אולם הפעם לא יכלה ממשלת ישראל אף להתלונן על הקיפוח הממאיר — כי היא עצמה בחרה בחברה זו. אין באו"ם כולו אף נציג אחד שלא ידע כי מדינת-היהודים היתה לפני שבועיים היחידה בעולם שלא גינתה את מדינת-היהודים על אכזריות תה הבלתי-אנושית בדיכוי התושבים האפריקאים. כשהיה עליה לבחור בין הבורים ובין עם הארץ, בחרה ישראל בבורים.

ממשלת ישראל, שנקטה במדיניות זו כביכול כדי להגן על יהודי דרום-אפריקה מפני זעם הבורים, לא יכלה להאשים איש אם סיפקה בכך תירוץ מצויין לערבים לשכ נע בו את מדיניות אפריקה להחרמת ישראל.

★ ★ ★

2:1 סטירת-לחי בקונאקרי

אילו נסתיים בכך השבוע, היו תוצאות המשחק תיקו — 1:1. אולם על כל ידעות השבוע האפיל מאורע שקרה בקו

* אולם באותו שבוע נשא הרב רבי נוביק, רבם הראשי של 110 אלף יהודי דרום-אפריקה ורבי-יוניסט ותיק, דרשה חריפה ביותר נגד מדיניות ההפרדה הגזעית.

זוהי, כמובן, המטרה האמיתית של מדי-ניות-החוק הישראלית: לתקוע יתד בגלגלי הידידות האמריקאית-הערבית. ליצור דעת קהל אנטי-ערבית באמריקה. מכיוון שקברניטי מדיניות-החוק הישראלית משליכים את כל יתבם על השתלבות ישראל במערב, חוכל לצמוח בעיניהם רק תועלת מהתפתחות זו.

★ ★ ★

1:1 — בורים ועם הארץ

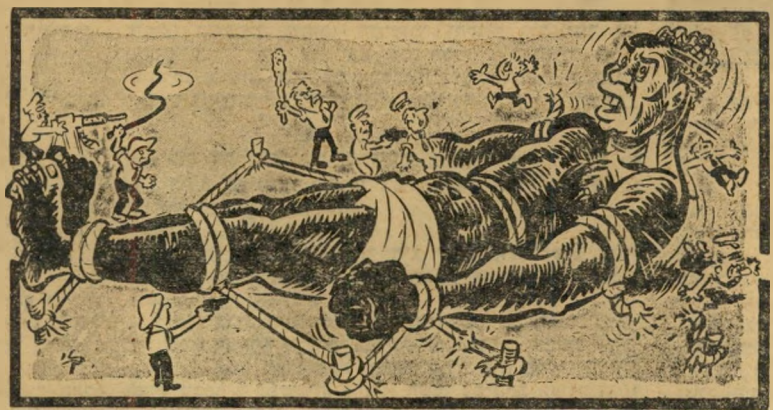
רוע המזל ספגה הנבחרת המדינית הישראלית באותו שבוע שני שערים מכאיבים. בטוח ארוך, הם היו חשובים יותר מן השער שהושג עליה.

את השער הראשון ספגה ישראל בניו-יורק, לא הרחק מן המקום בו עגנה קליאו פטרה המצרית המושבת. שוב הוזמנו מדי-נות אפריקה את נציגי העולם למסיבה דיפלומטית לכבוד החרות האפריקאית — ורק שתיים הוחסרו באופן הפגנתי מן הר-שימה. שני הנציגים שלא הוזמנו נולדו בדרום-אפריקה — האחד, מיכאל קומי, יליד קייפטאון, הוא נציג ישראל; השני נציג ממשלת דרום-אפריקה. החברה, בה מצאה ישראל את עצמה, היתה

גוליבר מתעורר

גוליבר מתעורר: שתי גירסות של רעיון אחד. שלושה ימים אחרי שפורסמה ב"העולם הזה" (1177) הקאריקטורה של זק, שתיארה את אפריקה המתעוררת (למטה), הגיע לארץ גליון השבועון "ניו-יורק", בו פורסמה קאריקטורה של אילינגוורת הכריטי, על אותו נושא (למעלה).

ואת הכנסות השנור בארצות-הכרית.

★ ★ ★

הבקשה לבית-המשפט העליון — שחרר את המשטרה מחובת ההאבאס קורפוס היא תקדים מסוכן, ואורחי ישראלי יכולים לקחת כי בית המשפט העליון יבצע את דעתו על כך בצורה שלא תשתמע לשתי פנים.

צמרת המשטרה עצמה גילתה את כל הסי-מנים של מצפון בלתי-ניק. המפקח הכללי של המשטרה — אדם הנושא באחריות אי-שית בפרשה זו — סירב להסביר אישית את החלטתו. הוא סירב אפילו לתת לעת-ונה העתקה של בקשתו לבית-המשפט, בטענה המוחכמת כי "אין זה מן הגיוס לפרסם את הבקשה לפני שבית-המשפט עצמו הספיק לדון בה". מעולם לא נשמע גיומק זה לגבי כל בקשה משפטית אחרת של המשטרה.

מצפון בלתי-ניק זה, שנתן לכל תגובות-המשטרה גחון של התחמקות ומבוכה, הוא מוצדק לגמרי. כי מבחינת הגנה הסדיר במדינת-חוק, המסקנה האמיתית מן המצב

שאינה צר לפרשה ושאינו לה שום מעמד חוקי בה, הגישה בקשה שלכאורה היתה צריכה להיות מוגשת על-ידי הסב. נכונות זו של המשטרה לעשות את מלאכת הסב אומרת דרשני.

★ ★ ★

כול להיות, כמובן, גיומק שונה לגמרי לא-ירצונה המפליא של המשטרה למלא את חובתה. דובר עליו לא פעם במסדרונות ירושלים: הגיומק כי גיליון של הילד יביא לאסון, מהומות ולהתפרעויות, אשר יאפילו על מהומות השבת והכריכה המעורבת.

אין ספק כי המשטרה לא רצתה למצוא את עצמה בלב התקוממות של ציבור הקנאים, ועל כן קריב-לי ודאי כי לא שקדה למצוא את ה-ילד. יתכן גם כי גורם העומד מעל למשטרה — גורם ממשלתי או מפלגתי — רצה למנוע משבר שיסכן את קיום הקואליציה בארץ,

שמותיהם של חודרוב ורפי לוי הושמעו השבוע בחדר-קודש. מונחים מסלאנג הכדורגל מילאו את השיחות. בא-חירה זו, שהשתררה בישראל מאז נצחון נבחרתה על יוגוסלביה, החלו גם המאורעות המדיניים לובשים צורה של ספורט.

במגרש המדיני קרה השבוע מאורע שי עורר גל של צהלה בישראל. מוחית בלתי-צפויה לגמרי, הבקיעו שליחי ישראל את שער השל רע"ם. מכיוון שהיה זה הגול הראשון שהבקיעה המדיניות הישראלית מזה שנים, היתה התגובה נלהבת שבעתיים.

★ ★ ★

0:1 — קליאופטרה בני אהבה

שער עמד במקום שכמעט איש לא חלם עליו: בניו-יורק. סחרי הנמל הטילו חרם על האניה המצרית קליאופטרה, סירבו לפרוק את מטענה. בעיר, בה שוכן הריכוז היהודי הגדול ביותר בעולם (2,150,000 נפש) לא עוררה קליאופטרה אהבה או רח-מים. היא הפכה מרכז של הפגנה עוינית.

יתכן כי לעולם לא יודע כיצד הצליח המנגנון הציוני האדיר באמריקה לשכנע את הסורים (רובם ככולם לא-יהודים) לנקוט בזיומה זו, ואיזה תהליך של קחיתון קדם לה. אולם כאשר נפתחה הפעולה, באה כהמפתע גמורה גם לערבים, למרות שהיה מקה הרשמית המחוכמת העידה על הכנה יסודית ומפוכחת. המחרימים לא דיברו כלל על זכויות ישראל, הסתמכו רק על העזל הנגרם לאוניות אמריקאיות שהושמו בתוך הרשימה השחורה של החרם הערבי. הנמקה זו היתה חשובה, ולא רק לגבי דעת-הקהל. בארצות-הברית קיים חוק נגד שביטות פוליטיות, ועל כן היה חשוב להירי כיח של חרם זה לא הוטל לצורך פוליטי, אלא כדי להגן על זכויותיהם של ימאים אמריקאיים. כאשר גיו של המצרים תביעה לבית-המשפט, למתן צו על תנאי נגד ה-שובחים, כבר היה ברור כי המשפט יהיה ממושך, לא יביא הרבה תועלת למגישיו. הגול הניו-יורקי עורר שמחה אסטטיסטית בלב האזרחים הישראליים, בני כל קשר עם תועלת המעשית. אחרי שורה ארוכה של השפלות בפתח תעלת-סואץ, נוצר הרושם כי בחזית זו ישראל היא חס-רתאנים, וכי כל הקליפים הם בידי גמאל עבד אלנאצר. גיליון של קלף אחד בידי ישראל רומם את הלבבות — ושימש תרופה נפשית למוקעת החרם.

אולם היתה לגול הניו-יורקי גם חשיבות מעשית. לרע"ם יש רק צי מסחרי קטן, ו-חרם נגדו כנמלי אמריקה (ואפילו בשוודיה ובפינלנד) לא יביא לו נזק מעשי רב (כשם שסגירת הסואץ לאוניות ישראל אינה מביאה נזק מעשי רב). אולם הנזק הפוליטי הוא הרבה יותר גדול.

גמאל עבד אלנאצר לא יוכל להיות אדיש כלפי התגרות סנסציונית זו. הוא יצטרך לנקוט בפעולות תגמול — החרמת אוניות אמריקאיות בנמלים הערבים, ואולי גם צעדים פוליטיים חריפים. בעוד שממשלת ארצות-הברית שקדה בשיני האחרונות לשפר את יחסיה עם העולם הערבי, תיגרר עתה בעל כורחה לתוך סיסקוני עמו, ממנו לא חוכל להיסוג בקלות.

(המשך ממעמד 5)

גורם רעיוני או דתי או פטריזמי יכול להתיר את הקשר הפשוט, הטבעי, העליון, בין אם ובנה, בין אב ובנו.

יתכן, כמובן, כי בדברה על דעת-הקהל, מתכוונת המשטרה לדעתה שלה עצמה. יתכן כי קצינים רבים במשטרת ישראל אינם רואים את עצמם כשוטרי המדינה, אלא כשוטרי היהדות, ואין ברצונם לבצע צו החוק הישראלי, כאשר עומדים נגדו גימור-קים (אמיתיים או מדומים) של שמירה על ערכי היהדות, קיבוץ גלויות ונצח ישראל לא ישקר.

כאשר מתגאה צמרת המשטרה בכך שה-ציבה במיוחד שוטרים דתיים לפעולה זו, בגלל כוונת המיוחד לפעול בסביבה הד-תית, הרי יש למטען זה שני הצדדים. הד-השני הוא כי דחקא שוטרים דתיים מושפ-עים מפסקי-דין בלתי-חוקיים של הרב פראנק, וכופריים בצדקת בית-המשפט העליון של המדינה בפרשה זו.

כך או כך, מוזר כי המשטרה,